

Tanrı İle Ters Düştüğümde

– M.Kılıçel · 30 Temmuz 2016

Örtüşürken karanlık çok sevdiği gök yüzüne
İki damla hasretle başlar iç yangınlarım
İki söz gelir aklıma
Sonrasında bir film şeridi gibi dökülür
Beynimde gözlerimin önüne bütün yaşanmışlıklarımız
Birden sen doğuyorsun gecemin ortasına

Ben ise bütün hicarnları yaşıyorum bir başıma Kordon'dan senden ayrı
Meltem rüzgarlarının yakamozla seviştiği
İzmir akşamlarında
Yalnızlıkla baş başa kaldığımda

Takılıyorum yabancı bir sancıya
Avuçlarımdan serçeler katl ediyorum
Kadife rüyalarımı bölen kâbus baskınlarla
Ardından kızılık sopası yemiş gibi parmaklarım janlıyor
Sayıklararak uyandığımda

İşte o zaman başlıyor esas film
Kepaze olmuş mesudiyet sinemasında
Ve o zaman başlıyor sensziliğin deryasında
Kana kana sana susadığımda
O zaman çöküyor isyankarlığım üzerime
Dilime takılıyor daha gün yüzü görmemiş küfürler
Savuruyorum şuursuzca

O zaman ölüyor çocuk yüreğim
Her gece aynı ızdıraplara uyandığımda
Gecenin güzel yanına kanat çırpın
Yarasalar eşliğinde
Tanrı ile ters düştüğümde

M.Kılıçel